

Kansallissosialisten Uutislehti

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1151

06.04.2025 (136)

Pahan neron koulutus

Gerhard Lauck

Osa 17

Vangitseminen Tanskassa

Roskilde 1995

Kun näin huoneeni ensimmäisen kerran, olin järkyttynyt. Ensimmäinen asia, jonka huomasin, oli se, että siellä *ei ollut vessaa!* Vain lavuaari. Tämä tarkoitti sitä, että minun piti soittaa huonepalveluun aina kun halusin käyttää yhteistä vessaa. (Kaikki, jotka tuntevat minut edes vähän, tietävät, että olen täynnä paskaa. Siksi minun on todella käytettävä vessaa paljon!).

Toinen asia, johon kiinnitin huomiota, oli juliste, jonka oletettavasti oli jättänyt edellinen vieras. Tunsin suurta sääliä nuoren naisen puolesta. Hän oli niin köyhä, ettei hänellä ollut varaa vaatteisiin! Aloin poistaa sitä, mutta sitten muutin mieleni. Ehkä seuraava vieras nauttisi siitä. Hän oli sentään kaunis.

Hyvänä puolena oli pieni kuntosali, joten jatkoin painonnostoa.

Tämä hotelli oli pieni ja viihtyisä. Henkilökunnasta ja vieraista tuli pian kavereita. Joskus kävimme illalla muutaman tunnin ajan toistemme luona. Tilasimme jopa pizzaa!

Erään nuoren kaverin lempinimi oli "merirosvo". Hän oli kotoisin maineikkaasta perheestä. Eräänä päivänä hän kuitenkin ajatteli, että voisi olla "siistiä" voittaa ilmaisen yöpymisen tällaisessa laitoksessa. Niinpä hän teki epätavanomaisen noston eräästä rahoituslaitoksesta. Sitten hän vain istahti etuportaille odottamaan ilmaista kyytiä. Jostain kumman syystä hän pian päätti, että tämä ei ollut aivan hänen jut-

tunsa.

Myöhemmin tapasin *oikean* merirosvon toisessa hotellissa! Hänet oli tuomittu merirosvouksesta. Kun mainitsin tästä Christian Worchille, hän tunnisti nimen heti. Hän tunsi hänet aiemmalta hotellivierailulta. Maailma on pieni!

Toisella vieraalla oli laaja matkakokemus Venäjältä. Vaihdoimme matkavinkkejä.

Yksi henkilökunnasta kertoi minulle hauskan tarinan. Muutama vuosi sitten eräs vieras oli yhtäkkiä poistunut hotellista maksamatta laskuaan. Vuotta myöhemmin hän tuli takaisin toisen vieraan luo, hänet tunnistettiin ja suostuteltiin jäämään, kunnes hän oli maksanut.

Eräänä hyvin erityisenä päivänä kuulin musiikkia ikkunani ulkopuolella. Se oli vastarintalaulu! Joku oli ajanut ohi ja laittanut äänenvoimakkuuden kovalle, jotta kuulin sen. Tämä huomaavaisuus oli koskettavaa.

Kööpenhamina 1995

Tämä hotelli oli paljon suurempi. Se oli monessa suhteessa mukavampi, mutta vessaa ei silti ollut. Kun me vieraat kävimme aamukävelyllä suurella sisäpihalla, näimme maassa räjähtäneitä muovipusseja, joissa oli ruskeaa mönjää. Ilmeisesti heikon suolen ja herkän nenän omaavat vieraat olivat heittäneet ne yöllä ikkunoista ulos.

Tapasin täällä mielenkiintoisen kaverin. Hän oli erikoistunut ilotulitteiden kaltaiseen tuoteryhmään. Hänellä oli paljon myyntiä Lähi-idässä. Hänellä oli matkavinkkejä kyseiselle alueelle sekä Kaakkois-Aasiaan.

Karmea puoli on se, että tässä hotellissa oli aikoinaan suoritettu teloituksia.

Valitettavasti oleskeluni täällä ei kestänyt kovin kauan. Minut lennätettiin yksityiskoneella seuraavaan hotelliin. Matkalla minulle tarjottiin olutta. Aluksi en oikeastaan halunnut sitä. Mutta sitten myönnyin, koska ajattelin, että seuraavaan olueen menisi vielä kauan aikaa. Jostain syystä tunsin itseni hieman huolestuneeksi tällä lennolla.

Pahinta oli se, että siellä ei ollut yhtään nättiä lentoemäntää! Ei yhtään lentoemäntää! Vain puoli tusinaa miestä. Tämä oli luonnollisesti suuri pettymys.

Huomasin löyhät turvatoimet ja tajusin, että saattaisin pystyä rynnäköimään ohjaamoon ja valtaamaan lentäjän. Olin hetken kiusaantunut. Tällainen tapaus voisi helposti laukaista kansainvälisen välikohtauksen. Mutta päätin olla tekemättä sitä. Kutsukaa sitä turhamaisuudeksi tai egoksi.

Tanskan korkeimman oikeuden luovutusoikeudenkäynti

Tämän peliohjelman näyttämönä on Tanskan vastine Yhdysvaltain korkeimmalle oikeudelle. Tuomioistuimen on päätettävä Saksan vaatimuksesta luovuttaa yhdysvaltalainen sanomalehden kustantaja, nimittäin minä.

Syyttäjä puoltaa luovuttamista. Hän väittää, että kyseinen sanomalehti sisältää toisinaan materiaalia, joka rikkoo tämän maan lakeja.

Puolustus esittää seuraavat väitteet:

Ensinnäkin on kyseenalaista, rikkooko mikään sanomalehden sisältämä tieto Tanskan lakia. Vaikka näin olisikin, sillä ei ole merkitystä, koska sanomalehti julkaistaan Yhdysvalloissa. Se on täysin laillista Yhdysvaltain lainsäädännön mukaan ja nimenomaisesti suojattu ensimmäisen lisäyksen nojalla.

Toiseksi kansallinen lainsäädäntö kieltää luovuttamisen, jos rangaistus kohdemaassa on paljon ankarampi kuin tässä maassa. Tanskassa tämäntyyppisestä "rikoksesta" rangaistaan yleensä vain sakolla. Pisin koskaan langetettu vankeusrangaistus oli kaksi kuukautta. Mutta Saksassa se on viisi vuotta!

Kolmanneksi, kansallinen ja kansainvälinen oikeus kieltää luovuttamisen poliittisissa tapauksissa. Asiasta on olemassa ennakkotapaus. Miestä, jota syytettiin osallisuudesta Egyptin presidentin Anwar Sadatin murhaan, ei luovutettu. Tanskan korkein oikeus hylkäsi luovutuspyynnön sillä perusteella, että tapaus oli "poliittinen". Tänä Tanskan korkeimman oikeuden käsiteltävänä oleva tapaus on hyvin selvästi puhtaasti poliittinen. Siksi luovutuspyyntö on hylättävä.

Kuka voittaa?

Tanskan korkein oikeus päättää luovuttamisen puolesta! Se väittää, että tapaus ei ole "poliittinen"!

Tanskan valtamedia valittaa tätä irvokkuutta. Se paljastaa maan haavoittuvuuden ulkomaisten hallitusten painostukselle.

Miksi näin tapahtuu?

Saksa painostaa voimakkaasti Tanskaa. Yhdysvaltain hallitus ei tee MITÄÄN vastapainoksi tälle painostukselle. Päinvastoin, eräs Yhdysvaltain hallituksen virkamies ilmaisee julkisesti Yhdysvaltain puolueettomuuden! Tämä on selvä merkki siitä, että Yhdysvallat ei vastusta tämän yhdysvaltalaisen sanomalehden kustantajan luovuttamista. Korkein oikeus siis antautuu ja tekee poliittisen päätöksen.

Tämä luo erittäin vaarallisen ennakkotapauksen! Tämä on uhka jokaiselle amerikkalaiselle!

Vangitseminen Saksassa

Olin niin suosittu kaveri, että kaikki paikalliset hotellit halusivat minut vierakseen! Vuosina 1995-1999 vietin valtion maksaman loman neljässä eri lai-

toksessa.

Hotelli #1A - The Dungeon Hampuri 1995

Kun yksityiskoneeni laskeutui, vastaanotto teki minuun vaikutuksen. Useat ajoneuvot odottivat saattamaan minut uuteen asuinpaikkaani. Matkustin panssaroidussa limusiinissa. Turvatoimiin kuuluivat rannekkeet. Vain minulle. Olin liikuttunut, vaikka ne eivät olleetkaan aivan tyylikkäitä ja tuntuivat aivan liian tiukilta.

Sen sijaan seuraava hotelli oli pettymys. Se oli pimeä ja synkkä. Onneksi viivyin siellä vain noin päivän. Myöhemmin sain tietää, että hyvä toverini Christian Worch oli myös yöpynyt siellä muutamaa vuotta aiemmin. Ystäväpiirissäni vitsailtiin, että jos me kaikki kokoontuisimme yhteen ja vertailisimme muistinpanojamme, voisimme luultavasti kirjoittaa kirjan *maan jokaisesta hotellista*. Jopa arvioida sitä.

Hotelli #1B - Transit Hotel Hampuri 1995

Vaikka tämä väliaikainen tai kauttakulkuhotelli oli erillinen rakennus, sitä pidettiin virallisesti osana samaa hotellia. Se oli ehdottomasti parempi kuin hotelli #1A, mutta ei läheskään yhtä mukava kuin kaksi ensimmäistä. Asuin täällä noin kuukauden ajan.

Hotelli nro 2 - Korkeimman turvatason hotelli Hampuri

Tämä oli yksi mielenkiintoisimmista hotelleista. Kellarissa sijaitseva suihkuhuone oli ollut teloituskammio.

Tärkeintä: hotellissa oli kaikista hotelleista *paras ruoka!*

Huonona puolena oli huono lämmitys.

Koska tiesin, että pidän rauhasta ja hiljaisuudesta, sain yksityishuoneen *maksimirauhan siivestä*. Vietin huoneessani 23 tuntia päivässä lukemalla, kirjoittamalla ja tekemällä harjoituksia.

Puolen tusinan verran meitä tämän siiven erityisvieraita käveli päivittäin tunnin

ajan yhdessä mukavalla sisäpihalla. Luonnollisesti meistä tuli nopeasti kavereita. Kun Roomassa...

Yksi henkilökunnan jäsenistä kutsui meitä vieraiden *parhaimmistoksi*. Olimme imarreltu!

Vaelluskavereihini kuuluivat:

* Blacky oli maustekauppias, jolla oli laaja liiketoimintakokemus Kolumbiassa. Hänen tarinansa saivat Amerikan villin lännen näyttämään pyhäkoululta. Ilmeisesti hän oli hyvin perehtynyt Etelä-Amerikan matkustamiseen. Toiminnassamme oli paljon yhtäläisyyksiä erilaisista tuoteryhmistä huolimatta. "Oppositiota", nimittäin "lainvalvontaa", koskevien muistiinpanojen vertailu oli hyvin opettavaista!

* Eräs nuori mies oli harvinainen postimerkkien keräilijä. Hänen aggressiivinen hankintatekniikkansa oli melkein tappanut kilpailijan. Edes luoti takaraivoon lähietäisyydeltä ei riittänyt. Yrittäessään olla avuksi vanhemmat ja viisaammat vieraat korostivat *vähintään kahden laukauksen* tärkeyttä.

* Eräs turkiskauppias oli rakentanut talonsa alle eräänlaisen tyrmän tiettyjä "perversejä" toimintoja varten. Jokin meni pahasti pieleen. Tuloksena oli karkea löytö happotynnyristä.

* Toinen kaveri oli entinen kommunistisen salaisen poliisin agentti. Hänen itsemurhasopimuksensa tyttöystävänsä kanssa oli onnistunut vain *puoliksi*. Hän oli löytänyt hänet autonsa takakontista. Mies pyöräytti hänet tänne.

* Eräs toinen vanhempi mies oli ystävällisesti vienyt hyvin varakkaan miehen odottamattomalle lomalle. Sitten hän jopa tarjoutui auttamaan miehen perhettä pääsemään eroon ikävästä aineesta, jonka yleisesti tiedetään olevan kaiken pahan lähde.

Tappavien väärinkäsitysten yhteenlaskettu määrä oli suurempi kuin siipemme henkilömäärä.

Liikennerikolliset joutuivat joskus meidän siipeemme. He olivat joskus hälytysteitä seurastaan. Eräs henkilökunnan jäsen mainitsi nauraen, että hänen oma vaimonsakin oli huolissaan. Todellisuudessa se oli täysin turvallista. Toisin kuin yleisväestön roskaväki, meidän eliittiryhmämme oli älykäs ja järkevä. Sitä paitsi on sekä epäkohteliasta että huonoa liiketoimintaa tappaa ilman hyvää syytä!

Ruokapalvelijamme asui siivessämme, mutta ei kävellyt eikä käynyt suihkussa

kanssamme. Hän oli viettänyt suurimman osan elämästään hotelleissa. Yksi hotelliyöpymisten väli oli kestänyt vain yhden päivän. Ilkeä nainen, joka hänet haki, yritti ilmeisesti väkisin tyrkyttää itseään hänelle! Nainen päätyi järveen ja mies takaisin hotelliin.

Eräänä päivänä "apulaissyöttäjä" ja hänen avustajansa kävivät yllätysvierailulla huoneessani. Hän sanoi etsivänsä kirjettä. Hän muisti nähneensä sen aiemmin, mutta se oli jotenkin livahtanut sensuurin läpi. (Hän ei löytänyt sitä, mutta myöhemmin minä löysin ja tuhosin sen.)

Kun he tutkivat laajaa kirjeenvaihtoa, harkitsin sänkyni raahaamista oven eteen ja siten meidän kolmen eristämistä huoneeseen. Sitten ajattelin kertoa hänelle: *Ensin syytätte minua terroristiksi." Sitten annat typerästi itsesi joutua tähän ahdinkoon! Voin helposti auttaa sinua todistamaan terroristiväitteesi... tappamalla teidät molemmat tässä ja nyt!* - En tietenkään oikeasti tehnyt sitä!

Vietettyäni vain vuoden tässä rentouttavassa ympäristössä olin pettynyt kuullessani, että minun oli määrä lähteä pian. Muut vieraat lohduttivat minua.

Hotelli #3 - Ylellinen hotelli Hampuri 1996 - 1997

Tämä oli yksi mukavimmista hotelleista! Siinä oli jopa kauniita seinämaalauksia vanhoista hyvistä ajoista! Lämmitys oli myös moderni, vaikka itse rakennus oli vanha. Olin toisessa kerroksessa, joten minulta oli hienot näkymät maalle. Jopa tuulimylly!

Alueella oli historiallinen merkitys. Ikkunastani näkyivät vanhan keskitysleirin viimeiset jäljellä olevat rakennukset. *Molemmat osapuolet* olivat käyttäneet sitä toisen maailmansodan aikana ja sen jälkeen. Ei tietenkään samaan aikaan. Tai ainakaan samassa *ominaisuudessa*. He leikkivät *vuorotellen vierasta ja isäntää*. Ystäväni isä oli ollut vieraana.

Kuntosali oli erityisen mukava. Täytyy tunnustaa, että olin joskus hieman ilkikurinen. Kysyin esimerkiksi toiselta kaverilta, voisinko katsoa, voinko nostaa samoja painoja. Sitten tein tämän YHDELLÄ kädellä ja esitin pettynyttä, kuinka heikoksi olin tullut vanhoilla päivilläni. Kerran eräs nuorukainen tuli uteliaaksi ja yritti turhaan nostaa samaa painoa KAHDELLA kädellä. Joka tapauksessa yksi painonnostokaverini ilmestyi myöhemmin myös seuraavaan hotelliin.

Kun painonnostokoneiden enimmäisasetukset olivat minulle liian alhaiset, siirryin yksinkertaisesti käyttämään vain yhtä kättä tai vain yhtä jalkaa samaan harjoitukseen. Siihen mennessä olin jo rikkonut yhden koneen ja taivuttanut terästan-gon toisessa koneessa.

Muut vieraat olivat hienoja tyyppejä. Kukaan heistä ei koskaan kiusannut minua.

Ensimmäistä kertaa kuukausiin huoneessani oli sekä hyvä peili että hyvä valon sen yläpuolella. Kun katsoin peiliin ensimmäisen kerran, säikähdin nähdessäni ruman vanhan miehen tuijottavan minua. Ilmeisesti seinässä oli reikä. Katsoin jotakuta viereisessä huoneessa. Se kaikki oli pilaa!

Yksi vieraista toimi kuutamolla tarjoilijana. Hän sanoi, että se oli hyvä paikka hankkia kalliita kelloja superhalvalla. Ilmeisesti jotkut uudet vieraat kaipasivat epätoivoisesti lääkkeitä.

Kun oli kulunut muutama kuukausi, kuulin, että minut oli tarkoitus siirtää toiseen hotelliin. En halunnut lähteä täältä. Mutta mitä voin sanoa. Se on vain osa suosion taakkaa.

Hotelli #4 - Kotini kaukana kotoa Hampuri 1997 - 1999

Kaksi ensimmäistä kuukautta tässä hotellissa olivat *suuri pettymys!* Suuri kasarmityylinen huone, joka oli täynnä melua, savua ja pahimpia asioita, vei veronsa terveydelleni.

Eräs ylemmän tason työntekijä kuiskasi minulle, että hotellin johtaja ei ollut suuri fanini. Hän taisi olla tyytymätön pitkään odotteluun ja purki sen minuun.

Kun olin kasarmilla, eräs värikäs kämppekaveri kertoi seuraavan tapauksen:

Tiesin, että tämä ääliö oli pettänyt minut, joten päätin kostaa. Kävelin baariin konepistooli kädessäni. Tähtäsin sillä hänen polveensa ja latasin koko lippaan. Sitten laitoin toisen lippaan ja latasin sen toiseen polveen. Sitten laitoin aseeni pöydälle, istuin alas ja odotin poliisia. Asianajajani huomautti, että olin selvästi tähdännyt hänen jalkoihinsa, joten kyseessä ei ollut murhayritys. Maksimituomio oli neljä vuotta. Minä sain kaksi.

Kun kuulin nämä sanat, istuin NELJÄNNEN vuoden tuomiota sanomalehden julkaisemisesta! Amerikassa!

Kävin pienen keskustelun siipeni johtajan kanssa. Kun kerroin hänelle, että aioin ilmoittaa hänet ja hänen kollegansa nimeltä ystäville, hän muuttui valkoiseksi! Odotin kostoa, mutta mitään ei tapahtunut sinä tai seuraavana päivänä.

Sitten hotellin henkilökunnan jäsen tuli huoneeseen ja pyysi minua seuraamaan häntä. Yllätyksekseni hän vei minut hotellin toiseen siipeen. Kun menin kyseisen siiven johtajan toimistoon, hän kertoi minulle: *Teidät siirretään minun siipiini. Teen kaiken, mitä pyydätte ja minulla on valta myöntää, ja minä teen sen!*

Mikä kaveri!

Elämä tässä siivessä oli äärettömän paljon parempaa kuin tuossa parakissa!

Ollessani siellä Saksan televisio jopa kuvasi tässä siivessä kohtauksen sala-poliisisarjaa varten.

Myöhemmin minut siirrettiin käytävää pitkin vastarakennettuun laajennukseen, jossa oli upouudet puhtaat tilat. Keväisin saatoin aina nähdä pienen puun kukkivan yksityisellä sisäpihalla aivan ikkunani ulkopuolella. Lisäksi minulla oli edelleen sama mukava siivunjohtaja.

Koko lomani ajan kävin kirjeenvaihtoa hyväntekijöiden kanssa ympäri maailmaa. Osoitin kiitollisuuteni lähettämällä (tyylikkää) alastonkuvani vauvasta kaikille naispuolisille kirjekumppaneilleni. Laitoin nimeni alle tittelin "Seksisymboli ja byrokraatti" tavanomaisen "Poliittinen vanki" sijasta.

Eräänä päivänä eräs ylempi johtaja uhkasi yhtäkkiä ryhtyä virallisiin toimiin minua vastaan. Miksi? Koska kutsuin itseäni "poliittiseksi vangiksi" kirjeessä yhdelle asianajajistani. Hän väitti, että hallinnolla ei ole poliittisia vankeja, joten väite oli *herjaus!*

Kompromissin aikaansaamiseksi tehtiin kompromissi. Hän pysyi *julkaisujeni* sensuurina, jotka hän *aina takavarikoi*. Mutta mukavasta siipijohtajastani tuli kaiken *kirjeenvaihtoni* sensori, jota hän *ei koskaan takavarikoinut*.

Yksi julkaisuista oli muuten vankien avustusjärjestön julkaisu. Tämä sama vankien avustusjärjestö, joka oli selvinnyt kylmän sodan aikana, kiellettiin myöhemmin *demokraattisen* hallinnon toimesta kommunismin kaatumisen *jälkeen!*

Monet ystävät ja kannattajat vierailivat luonani hotellissa. Jopa eläkkeellä oleva poliisikapteeni!

Suosikkejani olivat tietenkin viehättävät nuoret naiset. Kerran heitä istui kanssani KOLME. Heidän nimensä olivat Lisa, Uschi ja Bärbel. Muut vierashuoneen vieraat olivat kateellisia. Se oli varmasti hyväksi egolleni.

Aina kun tarjoutui tilaisuus pieneen suudelmaan, leikin joskus tyhmää ja suutelin nuorta tyttöä huulille. (Ei kieltä! Ei tunnustelua! En halunnut koetella onneani. Sitä paitsi nämä nuoret naiset olivat ystävällisiä käydessään ja kohahtaessaan mielialaani. En halunnut altistaa heitä julmalle ja epätavalliselle rangaistukselle.) Hän nolostuisi hieman, mutta ei sanoisi mitään. Joskus vanhana miehenä olemisesta voi olla etunsa.

Olin myös hyvin iloinen tavatessani viimein Christan. Tämä Kühnenin hyvä ystävä oli myös ollut johtavassa asemassa kansallismielisessä vankien avustusjärjestössä.

En käyttänyt painohuonetta täällä. Mutta tein harjoituksia huoneessani. Päivittäiseen rutiiniini kuului 150 punnerrusta, 1100 istumaannousua ja 2500 syvää polvitaivutusta.

Myöhemmin saavutin huippuni viisikymppisenä, kun tein 300 punnerrusta yhdessä sarjassa joka päivä. Olin lopettanut painonnoston jo viisikymppisenä. Pystyin nostamaan 150 kiloa.

Seisoin myös varpaillaan, ojensin käteni sivulle, vaakasuoraan lattiaan ja puristin ja purin nyrkkiäni 14 000 kertaa. Pelkästään tähän harjoitukseen kului 45 minuuttia. Tämä ei ollut ongelma. Minulla oli paljon aikaa tapettavana. Sitä paitsi vahvoista sormista on hyötyä lähitaistelussa ja kiipeilyssä.

Kirjeenvaihdon ja liikunnan lisäksi vietin paljon aikaa lukemalla. Enimmäkseen historiaa ja teoreettista fysiikkaa maallikoille. Mikrokosmos ja makrokosmos kiehtoivat minua. Yksi arvoitus, jonka parissa työskentelin, oli tunnetun maailmankaikkeuden atomien lukumäärä. Aina kun törmäsin kirjassa mahdollisesti hyödyllisiin lukuihin, painoin ne mieleeni. Tein kaiken matematiikan päässäni, jotta se ei olisi liian helppoa. Lopulta päädyin tulokseen 10 potenssiin 70 .th

Toinen minua kiehtova ongelma oli mahdollinen älyllisen elämän olemassaolo muilla planeetoilla. Ja, mikä tärkeämpää, mahdollisuudet saada mielekäs kontakti niihin.

Loppujen lopuksi, mikä älykäs ja tervejärkinen elämänmuoto haluaisi olla missään tekemisissä ihmisten kanssa? Jos minä olisin ne, en todellakaan haluaisi. Haluaisitko sinä?

Jatkoin tietysti muita päivittäisiä "henkisiä harjoituksiani". Jonkun on helppo viedä fyysinen omaisuutesi, mutta vaikeampaa on varastaa se, mitä sinulla on päässäsi. (Onnistuin pitämään valuuttaa piilossa useita kuukausia.)

Valitettavasti tämä maanpäällinen taivas ei kestänyt!

Nuoruudessani yksi veljistäni ja minä olimme molemmat saaneet vahingossa myrkytyksen. Hän oli tehohoidossa. Vaikka hän selvisi hengissä, hänelle kerrottiin, että pitkäaikaisvaikutukset saattaisivat vielä jonain päivänä tappaa hänet. Niin kävikin, kun hän oli keski-ikäinen. Minun tapaukseni oli lievempi. Kun kuitenkin saavutin saman iän kuin hän oli kuollessaan, minulla alkoi yhtäkkiä esiintyä dramaattisesti samoja oireita!

Pelkäsin henkeni puolesta!

Lopulta minut vietiin sairaalaan testeihin. Kun tulokset tulivat takaisin, kävin hotellin lääkärin luona kuulemassa tuomion. Hän katseli raportteja pitkään. Hiljaa. Hyvin vakavat kasvot. Sitten hän kertoi minulle kaksi asiaa:

Ensin kaikki oli hyvin.

Toiseksi hän suositteli virallisesti ennenaikaista vapauttamistani lääketieteellisistä syistä.

Hmh...

Hotellin johto kuitenkin ystävällisesti antoi minun jäädä silti. Jopa vaati sitä. Minulla oli sentään vielä yli vuoden loma-aika velkaa.

Ajattelin joka tapauksessa, että tämä saattaa osoittautua *ainoaksi* lomaksi, joka ei todellakaan *koskaan lopu*. Joten tein ainoan loogisen asian näissä olosuhteissa:

Kirjoitin viimeiset jäähyväiskirjeeni läheisilleni...

Elämä tai kuolema ei kuitenkaan ollut suurin huolenaiheeni. Tiesin, että jos kuolisin hallituksen ylläpitämässä hotellissa, toisinajattelijakollegani eivät koskaan uskoisi, ettei kyseessä olisi *murha*. Tämä voisi johtaa kiihtymiseen ja todelliseen terrorismiin. Se oli viimeinen asia, jota halusin!

Muistin tietysti myös seuraavan keskustelun, jonka kävin silloin, kun olin vielä hotelli nro 4:n maksimirauhan siivessä.

***Te ette lähde Saksasta elävänä!
Sie werden Deutschland nicht lebend verlassen!***

Hän seisoo aivan edessäni. Katsoo minua silmiin. Tutkin hetken aikaa tämän sanat juuri lausuneen miehen kasvoja. Etsin turhaan mitään vihjeitä piilotetusta merkityksestä.

Hän näyttää olevan tosissaan!

Olisi kunnia saada kuolla Führerin työn puolesta! Ammun takaisin uhmakkaasti. (*Es wäre eine Ehre für das Werk des Führers sterben zu dürfen!*)

Nyt hän on se, joka on selvästi yllättynyt.

Todellako? (Wirklich?)

Luonnollisesti! (Natürlich!)

Hän näyttää pettyneeltä. Sitten hän kääntyy ympäri ja poistuu huoneesta.

Pohdin kahta kysymystä:

Ensimmäinen: Oliko hän todella tosissaan? Vai oliko hän vain hyvä näyttelijä?

Toiseksi: Jos ja kun kohtaan teloittajani ja tiedän, että kuolema on vain sekuntien päässä, mitkä ovat *tarkalleen ottaen viimeiset sanani*?

Meidän kaikkien on joskus kuoltava. Haluan kuolla hyvin. Haluan, että kuolemallani on merkitystä. Toivottavasti jopa saavuttaa jotain. Kun liityn esisiieni seuraan, haluan pystyä pitämään pääni ylhäällä ja katsoa heitä silmiin.

NSDAP/AO on maailman suurin Kansallissosialistisen propagandan toimittaja!

Painettuja ja verkkojulkaisuja useilla kielillä

Satoja kirjoja monilla kielillä

Satoja web-sivustoja monilla kielillä

**SS Defender
against Bolshevism**
by Heinrich Himmler SS Reichsführer
**FOR DANMARK!
MOD BOLCHEVISMEN!**

Translated from the SS Original

Julius Streicher Der Stürmer Picture Book
**The Poisonous
Mushroom**

Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

Heinrich Hoffmann
**Hitler
in Italy**

English / German Deutsch / English

SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family

Theodor Fritsch
**The Sins of
High Finance**

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im Bild

English - German / Deutsch - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org

**Contact us to
find out how
YOU can help!**